

Çünkü insanın ruhunu besleyen veya tüketen şey, yalnızca başına gelenler değildir; başına gelenlere verdiği anlam ve verdiği karşılıktır.

Aynı olay karşısında biri öfkeye, diğeri anlayışa; biri intikama, diğeri bağışlamaya yönelebilir. Aradaki fark, insanın iç dünyasında neyi beslediğiyle ilgilidir.

Burada “ruhun ölümü” de bedensel bir ölüm değildir. İnsan hayatına devam ederken ruhsal olarak körelebilir. Vicdanını susturabilir, merhametini kaybedebilir, hakikate karşı duyarsızlaşabilir ve yalnızca alışkanlıklarının peşinden gidebilir.

Dışarıdan canlı görünen bir insan, içeride anlamını ve yönünü kaybetmiş olabilir.

İçsel insanın gelişmesi ise bunun tersidir. İnsan kendi içine döndükçe düşüncelerini ayırt etmeyi, niyetlerini sorgulamayı ve davranışlarının sorumluluğunu üstlenmeyi öğrenir.

Böylece ruh, yalnızca dünyaya tepki veren bir alan olmaktan çıkar; hakikati arayan, iyiliği seçen ve sevgiyi eyleme dönüştüren canlı bir merkeze dönüşür.

Bu bakımdan ruhsal olgunluk, dünyadan uzaklaşmak değil; dünyaya daha bilinçli, daha merhametli ve daha sorumlu bir şekilde katılmaktır. Çünkü içsel olarak olgunlaşan insan yalnızca kendisini değiştirmez. Ailesine, çevresine ve topluma da farklı bir ruh taşır. Onun varlığı çatışmayı artırmak yerine yatıştırır; bölmek yerine birleştirir; tüketmek yerine yaşatır.

Sonuçta insanın hayatı, her gün yaptığı küçük seçimlerle biçimlenir. Bir düşünceyi beslemek, bir sözü söylemek, bir davranışı tekrarlamak, bir insana nasıl karşılık vereceğine karar vermek...

Bunların her biri ruhun inşasına atılmış küçük bir adımdır.

Bu nedenle hayatın gerçek kalitesi, ne kadar yaşadığımızla değil, yaşadığımız zaman içinde neye dönüştüğümüzle ölçülmelidir.

İyi düşünceler ruhun tohumlarıdır. Doğru davranışlar onların meyveleridir. Erdem ise bu ikisinin süreklilik kazanmış hâlidir. İnsan bunları geliştirdikçe yalnızca daha iyi bir insan olmaz; kendi ruhunun hayatını da korumuş olur.

Çünkü ruh, bir anda değil; ihmal edile edile söner.

Aynı şekilde insan da bir anda değil; iyi düşünceyi ve doğru davranışı her gün yeniden seçerek ve onu yaparak olgunlaşır.

Yusuf Beğtaş

[Www.karyohliso.com](http://www.karyohliso.com)